

svoje dejanje odgovor pred sodiščem v Mariboru 11. marca. Kepejeva žena je imela razmerje s konjačem Vašom, ki je najel za umor proti nagradi po 2000 Din vsakemu zgoraj omenjenemu obdolžencu. 10. nov. se je podala za Kajново dejanje dogovorjena trojica s Kepejem na čelu v njegov vinograd, kjer jih je smrti zapišani celo pogostil. Na povratku proti domu so Kepeja pobili na smrt in so po aretaciji po večini priznali, le Katarina je tajila vsako krivdo. Vaš je bil obsojen na 20 let, Hozjan na 15 in Sežkar na 12 let težke ječe. Katarina Kepe je bila radi pomanjkanja dokazov oproščena vsake krivde in takoj spuščena na svobodo.

Obsodba radi nagovora k umoru. V Celju sta sedela 11. marca na zatožni klopi 22-letni kmečki fant Avgust Videmšek in 30-letna delavčeva žena Štefanija Štern, oba iz Bevč pri Velenju. Omenjena sta se hotela iznebiti moža Šternove, ker je bil njima na poti. Letos 6. januarja je Videmšek dal Jakobu Kovaču nabito puško z nagovorom, naj proti nagradi 1000 Din, nove mize in postelje, ustrelji Šterna. Kovač je vzel orožje, a ga je izročil orožniku in jim objasnili ozadje zadeve. Pred sodniki je Videmšek priznal, Šternova je tajila. Videmšek je bil obsojen na 1 leto in 3 mesece robije, Štefanija Štern na 1 leto težke ječe.

Pred sodniki, ker je požgal bratu. V Ljubljani je dal odgovor na zatožni klopi 39-letni Anton Peterca, ker je 29. januarja v Dravljah požgal bratu Francu Peterci veliko gospodarsko poslopje in mu je povzročil škode 32.000 Din. Požigalec je priznal pred sodniki dejanje in je izpovedal, da je zagrešil zločin iz maščevalnosti nad bratom. S požigom oškodovani brat Franc je opisal brata Antona kot na pameti manj vrednega in radi tega je bil obsojen samo na 10 mesecev strogega zapora.

Slovenska Krajina.

Sobota. G. Josip Benko, narodni poslanec in industrijalec mesnih izdelkov, je bil na občnem zboru Zveze industrije mesnih izdelkov v Beo-

gradu izvoljen za predsednika. K visokemu odlikovanju našega rojaka iskreno čestitamo! — Dne 1. marca je imela naša strelska družina svoj občni zbor. Udeležilo se ga je članstvo polnoštevilno. Prebitka je imela družina v letu 1935 2700 Din. članov je štela 97. Za predsednika je bil ponovno izvoljen orožniški major g. Narandič. — Pregled in žigosanje sodov se bo vršilo v Soboti sledeče dni: V mesecu aprilu dne 9. in 10., dne 14. in 15. maja, dne 10. in 12. junija t. l. — Naš sejem v začetku marca nas je nekoliko bolj razveselil kakor dosedanji sejmi. Obiskovalcev je bilo veliko in tudi cene živini so nekoliko poskočile. To smo veselili.

Regulacija Mure na Melincih in v Ižakovcih je v teku. Tako so prišli saj delno na račun naših najpotrebnejši delavci.

Turnišče. Prve dni meseca marca se je dogodila smrtna nesreča, katere žrtev je postala mlada žena Sidonija Štefanec, po domače Nacijeva. Imenovana je bila na kolinah pri mizarškem mojstru Tkalciču v bližnji Nedelici. Vračala se je v temnem večeru domov. Imela je s seboj luč, da ne bi zašla kam v jarko, ki so bili tiste dni vsi polni vode. Odsvit luči so videli ljudje do banovinske ceste, potem pa nič

več. Mati je čakala svojo hčerko doma, in ko je ne bilo čez noč, je zjutraj povprašala po njej pri Tkalcičevih. Začeli so jo nato iskati in poizvedovati. Stvar je bila prijavljena tukajšnjemu orožništvu, ki je začelo takoj s preiskovanjem zagonetne zadeve. Končno so našli sled za utopljenko. Pri jezcu v Renkovecih so spustili po rliniski Ledavi vso vodo in izpraznili strugo. Pri Režonjevem mlinu so našli Sidonijo ob zatvornici in jo potegnili iz gati. Kakor je sodna komisija ugotovila, je bila utopljenka nasilno vržena v Ledavo, samo da bi se mislilo, da je sama padla v vodo in utonila po lastni neprevidnosti. Preiskava je pridno v teku za storilci, ki so povzročili smrt sicer tako mirne žene. Tragična smrt mlade žene je povsod vzbudila veliko sočutja in vse sočustvuje z materjo, ki žaluje za hčerko-edinko. — Zapustil je našo orožniško postajo in odšel v podčastniško orožniško šolo v Novisad g. Anton Budina, orožniški podnarednik. G. Budina je užival med našim ljudstvom splošno priljubljenost. — Nastavljena je bila pri nas kot učiteljica hčerka našega rojaka g. Lutharja v Črensovcih gđc. M. Luthar. Delavni učiteljici želimo obilo božjega blagoslova v naši sredini!

Predavanje. V nedeljo 15. III. je dijakom kongreganistom predaval o sežiganju mrličev predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec.

Kamnica pri Mariboru. Na Marijin praznik dne 25. marca se vrši ob treh popoldne v cerkveni dvorani običajna vsakoletna proslava materinskega dne. Na sporedu so deklamacije, govor o materi, otroški prizori ter lepa ljudska igra s petjem »Mala pevka«. Pridite, da dostojno proslavimo naše matere!

Hoče pri Mariboru. Na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. t. m. bo v Slomšekovem domu materinska proslava. Ob treh popoldne nastopijo naši malčki s peštrim sporedom. Vsi iskreno vabljeni!

Zgoranja Poljskava. Naše izobraževalno društvo »Skala« priredi na Marijin praznik dne 25. mar-

ca ob treh popoldne po večernicah v dvorani g. Cizej materinsko proslavo z govori, deklamacijami, petjem in lepo igro »Bele vrtnice«. Matice naše in drugi, pridite, da proslavimo vseh naših mater dan!

Slov. Bistrica. Na praznik Marijinega Oznanenja se vrši popoldne po večernicah v dvorani hotela Beograd proslava materinskega dneva v priznanje žrtvujočega dela naših mamic s simboličnimi nastopi naših otrok igrice »Zlata mamica« ter s skioptičnim predavanjem. — Zadnji teden so imela slovenjebistriška dekleta velikonočne duhovne vaje pod vodstvom č. g. Bogumila Remca, jezuitskega patra iz Ljubljane. Duhovnih vaj se je udeleževalo okrog 400 deklet, res lepo število.

Sv. Trojica v Halozah. Naš vrli cerkveni pevski zbor je že lansko leto pel »Pasjon« pod vodstvom g. kaplana Šoštarec in organista Kokoter. Letos ga bode ponovil pod vodstvom novega g. kaplana Murko. Tako je trojiška župnija med tistimi redkimi župnijami v škofiji, ki

Po izbruhu sedajne vojne

je povedel Mulugeta najštevilnejšo negušovo armado, kateri je pripadal pretežni del cesarjeve kraljeve garde, med nepopisnimi težkočami iz Addis Abebe v Desie, kjer se mudil še najbrž danes generalni štab abesinske severne vojske. Bitko pri Enderti proti Italijanom je ras Mulugeta zgubil. Kljub težkim zgubam mu je uspelo, da se je ločil od sovražnika in je rešil glavni del zaupane mu armade proti jugu.

Zaposlenost italijanskih delavcev v Abesiniji.

Po uradnih podatkih iz Rima je bilo odposlanih v vzhodno Afriko 76.000 delavcev. Od teh se je vrnilo v Italijo

miselnežu človek še odpusti; lakomnost pa je najgrša strast ne le v človeških, ampak tudi v božjih očeh. Niti v sanjah bi si ne bil mislil, da bo s teboj tako. Toda kaj! Že v svetem pismu beremo, kam vse človeka lakomnost pripelja. Judež v začetku gotovo ni bil slab človek; tedaj ga Gospod ne bi bil med učence sprejel. Lakomnost pa ga je tako premotila, da je Zveličarja izdal in samega Sinu božjega prodal sovražnikom Njegovim zgolj za denar, denar. Ako se takoj ne spreobrneš, ti pravim, da boš kdaj še prišel v družbo Judeževo. Spreobrne se! Drugače se bodo obrnili vsi pošteni ljudje od tebe — tudi jaz. To je moja zadnja prijateljska beseda.

Tevž je zardeval in blebel in se tresel po vsem životu. Kakor nož so ga zbadale duhovnikove besede v srcu. Tako je torej govoril tisti, ki ga je nad vse spoštoval! Zdaj naj izgubi njegovo prijateljstvo? O ljubi Bog, ali ne mora z besedo na dan in mu vse, vse povedati? — Ne — ne — ne sme! Očetu je obljubil, da bo molčal. Pa tudi, če bi ne moral, nikoli ne bi mogel izdati kaplanu sramote in greha... Rajši bo trpel in veljal za skopuha. — Stisnil je zobe, pobesil glavo in molčal.

»Tevž, ne bodi zakrknjen!« je spet začel kaplan. »Ukroti strast z enim mahom! Za te ni tisoč dinarjev, ki jih daš za pogorelce, nič preveč. Ne pravim to zaradi denarja, ampak zaradi tvojega zveličanja; s takim plemenitim dobrim delom se boš otresel

okovov svoje strasti. Z enim samim krepkim mahom!«

»Moj Bog, tisoč dinarjev! Kje naj jih vzamem?« je bruhnil Tevž iz sebe.

»Če je preveč, saj ti ne rečem, koliko. Samo dobro voljo pokaži! Pojdi, nesi revežem dar, ki je zate primeren. Lepo bo to. — Potem pa se oglej spet po kaki kmetiji, pojdi med ljudi, bodi spet dobre volje! — V kratkem odidem na svojo faro. Vsaj danes mi obljubi, da boš spet tak, kakor si bil; potem si ostaneva prijatelj. Daj mi roko!«

»Ko bi bilo mogoče, rad — toda ni mogoče,« je tožil Tevž.

»Kaj tako? Prav! Zbogom! Saj sem vedel, da bo vsaka beseda bob v steno. Nič drugega ne morem več kakor moliti zate. Seveda ti bo po volji, da me nič več ne boš ne videl ne čul.«

Obrnil se je in šel.

»Gospod!« je zakričal Tevž.

Duhovnik se je vrnil in ga vprašal:

»Ali si si premislil? Ali mi boš dal besedo?«

»Moj Bog, saj ne morem,« je zahripal mladi mož, »ne morem. Vi ne veste, kako je.«

Zdaj se je gospod odločno zasukal in jo je urno odmahal. Tevž pa je odtaval kakor brez uma v svoje prenočišče.

so se upale podstopiti težkih, večkratnih vaj, da je res pesem in recitacija donela po cerkvi slovesno, pretresljivo, resno, veličastno.

Ptuj. Dekliška Marijina družba pri oo. minoritih v Ptuj priredi na Marijin praznik dne 25. marca ob treh popoldne v mestnem gledališču proslavo materinskega dne.

Čadram. Na Marijin praznik dne 25. marca proslavi tukajšnje Prosvetno društvo materinski dan s pestrnim sporedom, z govorom, deklamacijami, igro in petjem. Prijazno vabljeni posebno matere.

Smarje pri Jelšah. Gotovo vsakogar zanima, kakšen je novi velikonočni misterij »Pasijon«, ki ga je spisal č. g. msgr. Keaver Meško. Naše Prosvetno društvo ga pripravlja. »Pasijo, ozir. Kristusovo trpljenje« bomo vprizorili v katoliškem domu prvič na praznik Marijinega Oznanenja dne 25. marca in drugič na cvetno nedeljo dne 5. aprila 1936. Začetek popoldne po večer-

nicah ob treh. Vemo, da pridete vsi! Vabimo vas!

Rajhenburg. Slovensko katoliško izobraževalno društvo je priredilo v nedeljo dne 8. marca ljudsko igro: »Črna žena«. Igralci so se dobro postavili. Slomšekova dvorana je bila nabito polna kot malokedaj. Na Marijin praznik dne 25. marca priredi društvo ob treh popoldne materinsko proslavo. Na sporedu so zborne deklamacije in duhovna igra v štirih dejanjih »Izvoljena Devica« iz Marijinega življenja. Vsi prijazno vabljeni!

Karnap. Imeli smo zborovanje Centralne zveze jugoslovanskih katoliških in narodnih društev v Nemčiji. Udeležilo se je 32 društev.

Osterfeld. Dne 8. marca smo imeli neko večje zborovanje našega društva sv. Barbare, katerega se je udeležil tudi naš zvezni predsednik g. Ivan Lindič in g. izseljeniški komisar Hinko Samec iz Düsseldorfa.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Pokopali smo ob obilni udeležbi komaj 15 letno Miliko Sadek, po domače Spodnje Smrekarjevo. Krsto so nosile belo oblečena dekleta. Poslovline besede je govoril domači g. župnik. — Zatisnil je tudi svoje trudne oči Matevž Rutnik, prevzičkar, star 83 let. Počivaj v miru, dragi oče.

PRI ŽENAH, KI TRPE LETA IN LETA RADI TEZKE STOLICE,

pokaže uporaba naravne

FRANZ-JOSEFOVE

grenčice, užite jutraj in zvečer po četrť čaše, dobre uspehe. Tudi občutljivejšje pacientke uživajo rade

FRANZ-JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Nezaželjen obisk žene smrti je imela tekom enega meseca dvakrat dobra hiša Vajsova na Benediškem vrhu. Spremili smo k zadnjemu počitku očeta in gospodarja Franca Vaja v 74. letu njegovega zemeljskega potovanja. Bil je globokoveren in odločen katoliški mož. Dne 5. marca smo položili k večnemu počitku tudi njegovo dobro ženo Marijo Vajso. Blagemu možu in ženi, ki sta bila tudi stalna naročnika našega lista, naj bo zemlja lahka, ostalim hčerkam pa naše prisrčno sožalje!

Sv. Anton v Slov. goricah. Naša ženska Marijina družba je naglo izgubila zvesto družbenko Frančiško Fekonja iz Andrenc. Pogreba blagopokojne matere se je udeležilo veliko število ljudi in jo imamo vsi v spominu, ker je bila obbra mati svojih otrok in zvesta družbenica Marijine družbe.

Fram. Umrl je v Gradišču 30 letni Franc Hojnik, poročen šele pred dvema tedni. Huda pljučnica mu je ugasnila luč življenja. Za pokojnim žaluje vsak, ki je poznal njegov miren in blag

značaj. Ker je njegova nevesta pred kratkim izgubila očeta, njegov oče pa najmlajšega sina, sočustvujemo s sorodniki, pokojnemu pa daj Bog večni mir!

Morje pri Framu. Zadnji dan meseca februarja je zatisnila svoje trudne oči blaga mati Julijana Vešnik, posestnica v Morju pri Framu, stara 78 let. Bila je mati 11 otrokom, od katerih še živijo štiri hčerke in dva sina, trije so pa postali žrtve svetovne morije. Bila je zlata mati svojim otrokom. Naročnica je bila na božnih listov, katere je jako rada prebirala. Bila je tudi tretjerednica. Siromaki so našli pri njej zmiraj odprte roke. Pred šestimi meseci ji je umrl mož v starosti 84 let, za katerim je jako žalovala. Ko je bila zadnje dni pri hčerki Mariji v Radvanju, jo je bolezen priklenila na bolniško postelj. Prejela je sv. zakramente; naslednji dan pa jo je nemila smrt iztrgala iz sredine svojih ljubečih otrok. K večnemu počitku so jo položili na radvanjskem pokopališču. Počivaj mirno, zlata mamica! Žalujemo iskreno sožalje!

Sv. Trojica v Halozah. Davica se je pojavila med šolarji in pljučnica. Letošnje zimsko-spoladno vreme vpliva silno neugodno na zdravje v haloških gričih, saj imamo do polovice tega meseca že 27 mrličev; nevarno bolnih je pa okrog 10. — »Pomlad že prišla bo, tebe . . .« je mlo odmevala ta pesem ob grobu umrlega Ivana Šeruga, trgovca s sadjem v Ptuj, ki ga smo pokopali v nedeljo. Že dolgo ni spremljalo toliko ljudi kakega Trojičana na pokopališče! Poln avto se je pripeljalo tudi Ptujčanov. Očetu, ki je cerkveni ključar in grobokop, naše sožalje!

Smarje pri Jelšah. Tokrat je smrt zamahnila prav blizu nas. Hrovatovega Frančka, akademika-jurista, ni več med nami. Ko se je pripravil za prvi izpit, je bruhnil kri. Moral je v bolnišnico, na Golnik so ga poslali, ker so se še našli ljudje, ki so žrtvovali zanj, za enega izmed trpečih in malokomu poznanih. Toda bilo je prepozno, zavratna jetika je že opravila svoj posel. Vrnil se je domov, s skritim upanjem, da se še bo izmuznil smrti iz rok. In je živel še več kot poldrugo leto, včasih kar nekam boljše, da smo že upali in se veselili, da ga kmalu pozdravimo kot tovariša pri delu, pa je zopet oslabil, da je moral leči. Po hudem trpljenju je končno omagal. Dne 9. marca je na večer zaspal in angel smrti mu je zatisnil oči. Dotrpel je še ne 24 let star. Odšel je k očetu. Zapušča

Župan je v družini pripovedoval, kako umazano ju je s kaplanom odpravil bogati Dvornik. Marenj o tem je šel po vsej občini in ljudje so se znova razburili in razkačili nad tako lakomnostjo. Še tisti redki, ki so mu ostali dobri, so ga zdaj zapustili. Med temi sta bila tudi mojster Krištof in njegov Janez.

Janez je nekoliko sam izvohal, nekoliko pa iz mojstrovih besed razbral, kako in kaj je s Tevžem in z Marto. Že več kot leto dni ga je ta skrivnost tiščala; hranil jo je le zaradi tega, ker ga je mojster zarotil. Zdaj pa je menil, da ga ne veže nič več. Ko je bil neko soboto pri Doberniku v šteri, je zanesla beseda tudi na Dvornikovega Tevža. Janezu se je nosek kar ugreznil med nabuhli lici, poškilil je na levo in desno in dejal skrivnostno:

»Rad bi vedel le to, kodi ga je zdaj pri Zvoniku. Dečla, ta Marta, bi se človeku kar smilila, ko bi se tako ne nosila. Lepo to ni, kar ji je napravil Tevž.«

»Kaj? Zvonikova?« je hlastnil Blazinov sin, ki je bil slučajno v hiši; »kaj pa ima ta s Tevžem?«

»Kaj? Toliko, kakor Eva z Adamom, hehehe!«

»Pojdi, pojdi! Drugemu natvezi kaj takega, ne meni! Marta pa Tevža, kje!«

»O pa še kako! Kolikokrat je bil pri Zvoniku, toda na skriva, — kakor miš v kašti; vse je bilo v redu, vse v besedi, po enem letu bi se naj vzela.

Odkar pa je Tevža zlodej obsedel, je ne mara več, ker mu ni dovolj bogata, hehehe!«

»Ti, tega ti nihče ne verjame. Saj bi bili vendar kaj čuli in videli.«

»Vsi skup ne vohate in ne vidite ničesar, ker ste gluhi in slepi kakor mrčniki. Jaz pa sem tolikokrat videl, ko sta se z očmi požirala in ko je Tevž letal k Zvoniku... Zakaj pa se dekleta zdaj tako postavljata in z zlato verižico ponaša, kaj? Jaz vem, kar vem. Vse je bilo uglajeno in zlikano kakor nove hlače; ampak Tevžu ni več zanjo, hihihih!«

Blazinov se je na glas zarežal in odhitel domov, da jim kar toplo prinese novico. Mati in sestra sta bili najprej kar žolti od same zavisti; nato pa se je vžgal stari zelen ogenj v očeh. Zdelo se ji je, da mora Zvonikovo še bolj črtiti kakor Tevža. Iz te mržnje se je rodil nesramen načrt.

Zaradi deklet so k Blazinovim zahajali razni poradni fantje. Tem je Blazinovka dopovedala, da bi za pust ne bilo nič bolj smešnega, kakor če bi Marta s Tevžem potegnili. Razložila jim je kar, kako bi se taka reč priredila. Fantom je bila misel po volji, pa še tem bolj, ker jih je veselilo, da se bodo mogli nad prevzetno Marto znesti. Tevža osramotiti, to pa se jim je itak zdelo prav junaško.

(Dalje sledi.)

15.000, umrlo jih je 280, na delu pa jih je ostalo 60.000.

Povišanje predajnika.

Prvi abesinski glavar, ki se je prostovoljno s svojo telesno stražo predal Italijanom, je bil ras Gukša. Gukša se je v vseh dosedanjih bojih na severni fronti boril proti sorojakom Abesincem. Po najnovjših italijanskih zmagah na severu bo ras Gukša imenovan za guvernerja pokrajine Tigre pod italijanskim pokroviteljstvom.

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!